

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **D.A.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Veselským, advokátem se sídlem Ostrava-Mariánské Hory, Korunní 1077/31, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.1.2015, č.j. MSK 154883/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 3.2.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.1.2015, č.j. MSK 154883/2014 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 16.10.2014 č.j. SMO/348940/14/DSČ/Mar a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkající se spáchání přestupku dle § 83 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel, kterého se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla na vozidlo neumístil přidělenou tabulku registrační značky, zrušil a řízení o tomto přestupku zastavil (výrok I.) a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil (výrok II.).

Žalobou žalobce napadl výrok II. a namítal, že v této části je rozhodnutí žalovaného nezákonné. Popsal okolnosti, za nichž kupoval předmětné vozidlo v Opavě v autobazaru společnosti JARA carservice s.r.o., poukázal na výpovědi svědků M. C. a D. P., kteří byli přítomni koupi vozidla a oba shodně s žalobcem uvedli, že prodávající (myšleno pracovník autobazaru) umístil na vozidlo převozní registrační značku X.

Současně mělo být ze strany pracovníka autobazaru žalobci sděleno, že tyto převozní značky jsou zcela legální a mohou být užity v provozu na pozemních komunikacích. Žalobce měl následně dle požadavku pracovníka autobazaru v průběhu týdne uvedené registrační značky autobazaru vrátit s tím, že mu bude předána tabulka s registrační značkou, která byla vozidlu přidělena. Žalobce dále odkázal i na úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 14.3.2014, kdy sdělil, že pracovník autobazaru mu předal k převozní značce evidenční knihu a doklad o sjednání povinného ručení k předmětné značce. O tom, že vozidlo si může ihned odvézt, byl žalobce ujištěn v den koupě vozidla i panem H., manželem Mgr. R. H., která uvedené vozidlo vlastnila. Na základě výše uvedeného tak žalobce neměl žádný důvod pochybovat o tom, že s takto přidělenými značkami nemůže řídit vozidlo a dopouští se přestupku. Dále žalobce uvedl, že pro vyvození odpovědnosti za přestupek je potřeba, aby pachatel jednal zaviněně. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu o subjektivní stránce daného přestupku navzdory tomu, že správní orgán v prvostupňovém řízení řádně neobjasnil všechny objektivní okolnosti daného případu, i subjektivní okolnosti na straně žalobce, nevyhnuté pro řádné vydání rozhodnutí ve věci. Žalobce rovněž odkázal na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a konstatoval, že setrvává na svém požadavku na výslech jednatele a odpovědné vedoucí společnosti JARA carservice s.r.o. pana J. H. a R. Š., tedy pracovníky autobazaru. Z výpovědi žalobce i všech svědků jednoznačně vyplynulo, že registrační značku X na zakoupené vozidlo umístila s největší pravděpodobností právě jedna z těchto osob. Dle žalobce není pravdou závěr žalovaného, že výslech těchto osob nic nezmění na odpovědnosti žalobce za uvedený přestupek. Má naopak za to, že výslechy J. H. a R. Š. jsou zcela zásadní v tom směru, aby objasnily konkrétní okolnosti, následkem kterých byl daný přestupek spáchán, a to právě z důvodu nutnosti vyjasnění míry zavinění ze strany žalobce i ve smyslu označených rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Žalobce dále namítal, že se správní orgán důsledně neřídil § 3 správního řádu, když se spokojil s písemnými vyjádřeními J. H. a R. Š., které však ve vztahu k objasnění daného skutku nemají právní relevanci. Především osoby, které toto vyjádření psaly, nebyly poučeny o povinnosti vypovídat pravdu, a tak je jejich vyjádření, i s poukazem na výslechy ostatních svědků, značně nedůvěryhodné. Žalobci, resp. jeho zmocněnci, byla navíc odňata možnost klást těmto osobám otázky, čímž došlo do zásahu práv žalobce na řádné objasnění věci.

Výslechem uvedených osob by bylo možné navíc objasnit, jestli skutečně byla žalobci předložena k nahlédnutí evidenční kniha, do které bylo zapsáno užití převozní značky na dané vozidlo, a současně doklad o sjednání povinného ručení k předmětné převozní značce. Prokázání těchto okolností by tak podstatně měnilo náhled na to, jestli v daném případě byla ze strany žalobce naplněna subjektivní stránka předmětného přestupku.

Žalobce v kontextu všech těchto souvislostí neměl důvod pochybovat o nezákonnosti (pozn. soudu – žalobce měl zřejmě na mysli zákonnosti) jednání ze strany zaměstnance bazaru, který každodenně zprostředkovává v rámci své pracovní činnosti prodej vozidel, a důvodně tak předpokládal jeho odborné znalosti v daném oboru.

Žalovaný v písemném vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou téměř doslovným opakováním námitek odvolacích, s nimiž se žalovaný podrobně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobce nepolemizuje s argumenty žalovaného, nýbrž pouze setrvává na svých námitkách a tvrzeních, které uplatnil již ve správním řízení.

K projednání včas podané žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 19.2.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 19.2.2014 v 15:50 hod. v Ostravě-Kunčicích, na ul. Frýdecké řídil žalobce, jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu, osobní motorové vozidlo tov. zn. VW Golf Cabrio, rz X, označeného VIN. Řidič neměl při řízení vozidla u sebe osvědčení o registraci vozidla a doklad o sjednání povinného ručení k vozidlu. Svým jednáním porušil ust. § 6 odst. 8 písm. b), c), § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. K datu kontroly byla vozidlu přidělena registrační značka uložená od 11.11.2013 v depozitu. Žalobce se v oznámení vyjádřil tak, že si je vědom přestupku a oznámení podepsal. S oznámením korespondují úřední záznamy policistů pprap. Bc. D. M., Bc. L. S. a pprap. P. N., Dis., kteří shodně uvedli, že žalobce na výzvu policisty předložil doklady totožnosti. Doklad o registraci vozidla, ani doklad o sjednání povinného ručení k vozidlu policistům nepředložil. Policista pprap. Bc. S. provedl lustraci vozidla a bylo zjištěno, že platnost technické prohlídky vozidla byla do data 1.11.2012, vozidlo je vedeno jako dočasně vyřazené, kdy přidělené registrační značky od vozidla X jsou uloženy v depozitu na příslušném orgánu. Žalobce uvedl, že na vozidlo před jízdou dne 19.2.2014 umístil převozní registrační značku X, k níž nemá potřebné doklady a na otázku, komu patří převozní značky, odpověděl, že autobazaru. Policisté současně pořídili fotodokumentaci. Součástí spisu je výpis z centrální evidence vozidel, výpis z české kanceláře pojistitelů ze dne 27.3.2014, 24.4.2014 a 28.7.2014, výpis z evidenční karty řidiče. Dne 31.3.2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení ve věci předmětných přestupků a předvolání k ústnímu jednání na den 24.4.2014. K ústnímu jednání toho dne se žalobce dostavil, správní orgán jej seznámil s předmětem řízení a obsahem spisové dokumentace. V souladu s § 53 odst. 6 správního řádu provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, fotodokumentací, kupní smlouvou, výpisem z centrální evidence vozidel, výpisem z české kanceláře pojistitelů, výpisem z evidenční karty řidiče. Žalobce se vyjádřil tak, že při koupi vozidla v autobazaru mu byla přidělena převozní značka a bylo mu řečeno, že ji může užívat. Jel s vozidlem na STK, přičemž cestou z STK jej zastavila hlídka Policie ČR. STK a měření emisí měl platné, jelikož měl i sjednané zákonné pojištění. Uvedené doložil protokolem o technické prohlídce a certifikátem o uzavření pojistné smlouvy a dočasnou zelenou kartu. K dotazu správního orgánu uvedl, že při řízení motorového vozidla neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla, neměl u sebe ani velký technický průkaz, neboť

ten si nechali v autobazaru, aby mohli vozidlo k registru vozidel vrátit zpět do provozu. Po tomto ústním jednání byla do spisu založena plná moc, již žalobce zmocnil advokáta Mgr. Tomáše Veselského k zastupování v předmětném řízení. Zmocněnec po seznámení se spisovou dokumentací dne 12.5.2014 navrhl výslech prodávající R. H. a pracovníků společnosti Auto Panda s tím, že tito lidé by se měli vyjádřit k okolnostem prodeje vozidla a předání listin vztahujících se k předmětnému vozidlu a především k převozním značkám a k jejich předání. Následně správní orgán I. stupně nařídil další ústní jednání, a to na 11.6.2014, k němuž řádně předvolal žalobce a jeho zástupce. Ústní jednání dne 11.6.2014 se konalo za přítomnosti zmocněnce žalobce. Žalobce sám se nedostavil. U tohoto ústního jednání poté, co byl zmocněnec žalobce seznámen s předmětem řízení, byla mu dána další poučení uvedená v protokole dle správního řádu a byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, správní orgán podle § 53 odst. 6 správního řádu provedl důkaz listinami, a to opětovně oznámením přestupku, fotodokumentací, kupní smlouvou, výpisem z centrální evidence vozidel, výpisem z české kanceláře pojistitelů, výpisem z evidenční karty řidiče, protokolem o technické prohlídce a o měření emisí vozidla a certifikátem o uzavření pojistné smlouvy a zelenou kartou. Zmocněnec žalobce po seznámení se se spisovou dokumentací uvedl, že trvá na výslechu svědků, kteří byli přítomni při předání vozidla, a to M. C. a D. P. Jednání bylo ukončeno za účelem úvahy správního orgánu. Magistrát města Ostravy poté nařídil ústní jednání na 22.7.2014, k němuž byli žalobce a jeho zmocněnec řádně předvoláni. Správní orgán rovněž předvolal svědky M. C., D. P. a R. H. Ústní jednání dne 22.7.2014 se konalo za přítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. Správní orgán I. stupně u tohoto jednání poté, co seznámil žalobce s obsahem spisové dokumentace, provedl podle § 53 odst. 6 správního řádu opětovně důkaz shora označenými listinami a vyslechl svědky M. C., D. P. a R. H.

Svědčyně Mgr. R. H. po zákonném poučení uvedla, že byla majitelkou předmětného vozidla, které již nechtěla užívat, proto dala tabulky registrační značky do depozita, tedy vozidlo bylo dočasně vyřazeno z provozu a bylo dáno k prodeji autobazaru JARA carservice s.r.o. v Opavě. Poté, co byl její manžel kontaktován daným servisem, že má přijet zájemce o vozidlo, se svědkyně i s manželem vydala do servisu. Při prodeji vozidla nebyla, s kupujícím jednal její manžel. Ona pouze smlouvu podepsala. S odstupem dnů z depozita vyzvedla tabulky registrační značky a vozidlo odhlásila na kupujícího. Tabulky registrační značky, které byly přiděleny vozidlu i s doklady k vozidlu, odvezla danému servisu. Neví nic o tom, že by její manžel měl na předmětné vozidlo umístit tabulku registrační značky, trvale manipulační X. Uvedla, že ani netuší, jak by k této registrační značce přišel. Ani ona ani její manžel se prodejem vozidel nezabývají.

Svědka M. C. kromě jiného uvedl, že žalobci se předmětné vozidlo líbilo, začal jednat s prodávajícím daného vozidla. Jak se jmenoval svědek, nevěděl. Dále uvedl, že prodávající na vozidlo umístil předmětné tabulky registrační značky a žalobci sdělil, že není problém tuto registrační značku užít v provozu na pozemních komunikacích. Žalobce věděl, že vozidlo je dočasně vyřazeno z provozu, tedy že tabulky registrační značky jsou uloženy v depozitu, kdy o této skutečnosti se s žalobcem bavili po koupi vozidla. U rozhovoru mezi žalobcem a prodejcem vozidla nebyl, byl přítomen při umístění tabulky registrační značky trvale manipulační na vozidlo. Tu na vozidlo umístil prodávající, který od začátku s žalobcem komunikoval.

Svědék D. P. kromě jiného po zákonném poučení uvedl, že po prohlídce vozidla v autobazaru se žalobce rozhodl předmětné vozidlo koupit, odebral se s prodávajícím vozidla do kanceláře, kde byla sepsána kupní smlouva. U toho však svědek nebyl a neví, co bylo předmětem rozhovoru mezi žalobcem a prodávajícím. Svědek si všiml, že na vozidle byla umístěna jiná tabulka registrační značky, než která byla vozidlu přidělena. Žalobce byl s prodávajícím domluven, že přibližně do jednoho týdne mu budou předány tabulky registrační značky, které vozidlu byly skutečně přiděleny a žalobce vrátí tabulky registrační značky, které mu byly dočasně umístěny na předmětné vozidlo. Svědek dále uvedl, že prodávající žalobci sdělil, že dané „převozní“ značky jsou legální a může je užít v provozu na pozemních komunikacích.

Po výsledku svědků u ústního jednání dne 22.7.2014 zmocněnkyně žalobce přítomná v substituci Mgr. Veselského navrhla výslech svědka H. a odpovědného pracovníka JARA carservis v Opavě, který měl být při prodeji vozidla a měl na vozidlo umístit registrační značku. Správní orgán I. stupně další ústní jednání nařídil na 28.8.2014, k němuž řádně předvolal žalobce a vyzvolen byl i jeho zástupce. Dále předvolal svědka I. H. Před tímto ústním jednáním žalobce prostřednictvím svého advokáta doručil správnímu orgánu podání, jehož obsahem je návrh na doplnění dokazování, výsledkem svědků J. H. a R. Š. s tím, že se jedná o jednatele společnosti JARA carservis, s.r.o. a současně odpovědné vedoucí uvedené společnosti. Žalobce uvedl, že svědci by se měli vyjádřit k výpovědi žalobce, kterou učinil v rámci podání vysvětlení na policii v tom smyslu, že mu jeden z nich umístil na vozidlo registrační značku X, a současně byly údaje k této značce zapsány do evidenční knihy, kterou žalobce nemá k dispozici, a která měla zůstat v uvedeném servisu.

Správní orgán I. stupně vyhověl žádosti žalobce a k ústnímu jednání kromě svědka H. předvolal na 28.8.2014 i J. H. a R. Š. Poslední dva jmenovaní se k ústnímu jednání 28.8.2014 nedostavili. Podle úředního záznamu ze dne 28.8.2014 J. H. telefonicky kontaktoval správní orgán s tím, že ani on ani R. Š. se nemohou ke správnímu orgánu dostavit, jsou mimo bydliště a vyjádření k věci zašlou písemně. K ústnímu jednání 28.8.2014 se žalobce nedostavil. Přítomna byla jeho zmocněnkyně, která opětovně byla seznámena s obsahem spisové dokumentace. Správní orgán dle § 53 odst. 6 správního řádu provedl důkaz označenými listinami a vyslechl svědka I. H.. Ten kromě jiného, po zákonném poučení, vypověděl, že trvale manipulační značku na vozidlo neumístil. Prodej předmětného vozidla zprostředkovávala firma JARA carservis. Není mu známo, kdo trvale manipulační značku na vozidlo umístil. Vůbec netuší, o jaké registrační značky se jedná. Dále uvedl, že kupujícímu sdělil, že tabulky registrační značky, které vozidlu byly přiděleny, jsou uloženy v depozitu a upozornil jej, že tabulky registrační značky budou z depozita vyzvednuty až následující pracovní den, kdy bude otevřen příslušný magistrát. O skutečnosti, zda si kupující vozidlo může ihned odvézt, spolu nemluvili.

U ústního jednání zmocněnkyně žalobce trvala na výsledku svědků J. H. a R. Š. R. Š. a J. H. po uvedeném ústním jednání doručili správnímu orgánu své písemné vyjádření. R. Š. sdělil, že je jednatelem společnosti JARA carservis, s.r.o., s žalobcem o koupi předmětného vozidla nejednal, nemanipuloval se zvláštní registrační značkou X. Tuto značku firma JARA carservis, s.r.o. nikdy nevlastnila a nebyla jí ani přidělena. J. H. se písemně vyjádřil tak, že registrační značka X není a nikdy nebyla majetkem jeho firmy. Následně usnesením ze dne 5.9.2014 byli žalobce a jeho zástupce vyzváni, aby

se ve lhůtě 5ti pracovních dnů ode dne doručení usnesení seznámili s podklady rozhodnutí a vyjádřili se k nim. Tohoto práva využil zmocněnec žalobce dne 12.9.2014. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnými pro vydání rozhodnutí vyplývá, že zmocněnec žalobce trval na výsledku svědků J. H. a R. Š.

Správní orgán I. stupně pak 16.10.2014 vydal rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným tím, že dne 19.2.2014 v 15:50 hod. v Ostravě-Kunčicích, na ul. Frýdecká v blízkosti pobočky České pošty, ve směru Vratimov, řídil motorové vozidlo tov. zn. VW rz X označeného VIN, na němž byla umístěna tabulka registrační značky (X), která nebyla vozidlu přidělena a na požádání příslušníka Policie ČR nepředložil ke kontrole zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění, který při provozu vozidla na pozemní komunikaci musí mít jako řidič u sebe. Zároveň jako provozovatel daného motorového vozidla na vozidlo neumístil přidělenou tabulku registrační značky. Tímto jednáním měl žalobce jako řidič vozidla porušit ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 7 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel v návaznosti na ust. § 27 odst. 2 vyhl.č. 243/2001 Sb. o registraci vozidel a dále porušit ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. a), bod 1 zákona o silničním provozu, přestupek podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění odpovědnosti a jako provozovatel vozidla měl porušit § 38 odst. 1 písm. c) a § 7 odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel v návaznosti na § 28 odst. 3 vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, čímž měl spáchat přestupek dle § 83 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel. Za spáchání přestupků byla žalobci uložena souhrnná sankce pokuty ve výši 5.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6ti měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v paušální částce 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Správní orgán I. stupně současně zastavil řízení ve věci přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, § 16 odst. 1 písm. a) zákona o pojištění odpovědnosti a § 83 odst. 1 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 20.1.2015 č.j. MSK 154883/2014. Rozhodnutí správního orgánu v části týkající se spáchání přestupku dle § 83 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel, kterého se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla na vozidlo neumístil přidělenou tabulku registrační značky, zrušil a řízení o tomto přestupku zastavil a ve zbytku rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný zabýval jednotlivými odvolacími námitkami žalobce, a to proti závěrům správního orgánu I. stupně o existenci zaviněného jednání, námitkou o neprovedení žalobcem navržených důkazů v podobě výsledku svědků J. H. a R. Š. s tím, že registrační značku X na zakoupené vozidlo umístila s největší pravděpodobností právě jedna z těchto osob, a právě tito svědci by mohli objasnit konkrétní okolnosti existence a umístění převozní značky na vozidlo, námitkou, že správní orgán I. stupně nesprávně vyhodnotil všechny okolnosti, které měly vliv na prokázání zavinění ze strany obviněného. Žalovaný konstatoval, že v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil všechny předložené podklady, které hodnotil podle své úvahy, každý jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Uvedl, že ústřední bod odvolání tvoří námitka proti závěrům magistrátu o existenci zaviněného jednání, přičemž je zřejmé, že otázka

dostatečnosti skutkových zjištění a vlastní právní hodnocení věci v podané námitce spolu úzce souvisí. Žalovaný odkázal na platnou právní úpravu ke dni spáchání přestupku – vyhlášku č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel a uvedl, že tato vyhláška rozlišuje registrační značky standardní a zvláštní, mezi které spadají registrační značky pro jednorázové použití s omezenou platností, registrační značky trvale manipulační (plechová tabulka bílé barvy se zelenými znaky, počet znaků pět), registrační značky pro zkušební účely, registrační značky pro historická a sportovní vozidla. Dočasným vyřazením vozidla podle § 13 odst. 3 a 4 zákona o podmínkách provozu vozidel, ve znění účinném do 31.12.2014 se rozumí režim tzv. depozitu, v němž je na žádost vlastníka vozidlo vyřazeno z registru a není možno jej užívat v provozu na pozemních komunikacích. Spolu s žádostí v takovém případě vlastník vozidla odevzdává na příslušném registračním místě osvědčení o registraci vozidla a tabulky s registrační značkou, do technického průkazu vozidla se vyznačí záznam o dočasném vyřazení. Při ukončení dočasného režimu je vlastník povinen doložit splnění podmínek pro provoz vozidla na pozemních komunikacích – platnou technickou prohlídku a existenci pojištění odpovědnosti.

Žalovaný skutková zjištění zrekapituloval tak, že z tiskopisu oznámení o přestupku a úředních záznamů policistů Bc. D. M., Bc. D. S. a P. N. plyne, že dne 19.2.2014 okolo 15:50 hod. na ul. Frýdecká v Ostravě-Kunčicích zastavili osobní motorové vozidlo tov. zn. VW Golf Cabrio, označeného X, řízené žalobcem. Vozidlo bylo opatřeno tabulkami trvalé manipulační značky X, což bylo zadokumentováno také fotograficky. Žalobce na výzvu policistů nebyl schopen předložit osvědčení o registraci vozidla ani zelenou kartu prokazující sjednání povinného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Lustrací v příslušných evidencích bylo zjištěno, že vozidlo je zaregistrováno se značkou X a je vedeno jako dočasně vyřazené z provozu, což je zachyceno výstupy z registru silničních vozidel. V okamžiku kontroly policie bylo vozidlo vedeno jako technicky nezpůsobilé z důvodu neplatné technické prohlídky. Protokolem o technické prohlídce ze dne 19.2.2014 žalobce v průběhu řízení před správním orgánem doložil, že vozidlo absolvovalo technickou prohlídku s kladným výsledkem a bylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích jen s lehkými závadami a certifikátem pojišťovny prokázal, že k vozidlu byla od 17.2.2014 uzavřena pojistná smlouva, přičemž jako vlastník, pojistník a držitel vozidla je v pojistné smlouvě uveden žalobce. Žalovaný dále uvedl, že svědci M. C. a D. P. vypověděli kromě jiného, že blíže neurčená osoba „prodávajícího“ umístila na vozidlo „převozní“ značky a žalobci sdělila, že není problém tyto značky užít. Svědci potvrdili, že žalobci bylo sděleno, že vozidlu je přidělena jiná registrační značka, resp. přidělená registrační značka je dočasně v depozitu. Svědci Mgr. R. H. a I.H. vypověděli, že trvale manipulační značku na vozidlo neumístili. Svědkyně H. s odstupem času po prodeji vozidla vyzvedla přidělené registrační značky, doklady a odvezla je do servisu. Svědek H. uvedl, že kupujícímu bylo sděleno, že přidělené registrační značky jsou v depozitu. Svědek nepotvrdil, že by žalobce ujišťoval o možnosti s vozidlem ihned odjet. Žalovaný dále uvedl zjištění z fotodokumentace. Popsané skutečnosti žalovaný považoval k prokázání přestupku za postačující s tím, že jak již uvedl správní orgán I. stupně, vychází správní orgán skutečně z toho, že přímo žalobce na vozidlo tabulky trvalé manipulační značky neumístil, tyto tabulky byly na vozidlo nasazeny při jeho prodeji, který byl zprostředkován společností JARA carservis s.r.o. a žalobce si vozidlo takto převzal. Zpochybňováno není ani svědectví přátel žalobce, podle kterých bylo žalobci při prodeji vozidla řečeno, že s vozidlem může jezdit v provozu na pozemních komunikacích.

Žalovaný zdůraznil, že v podaném odvolání je pomíjeno, že správní orgán I. stupně se k důkazním návrhům žalobce obsáhle vyjádřil v odst. 2 na str. 8 a dále na str. 9 a 10 rozhodnutí, kde se zabýval otázkou zavinění. Nepřisvědčil proto odvolací námitce, že se správní orgán důkazními návrhy nezabýval dostatečně, resp. se s důkazními návrhy nevyrovnal. Žalovaný citoval ust. § 52 a § 3 správního řádu s tím, že limity povinnosti zjišťovat skutkový stav věci plynou z úvodního ust. § 3 správního řádu, tj. správní orgán může odmítnout důkazy směřující k dalšímu zjišťování skutečností, které již v řízení byly dostatečně prokázány a nepanují o nich pochybnosti. Uvedl, že tato situace nastala, neboť správní orgány akceptují tvrzení žalobce, že mu mělo být blíže neurčenou osobou při prodeji vozidla sděleno, že může vozidlo s tabulkami trvalé značky užít v provozu, současně tato osoba tabulky trvalé manipulační značky umístila. Žalovaný učinil závěr, že vyslýchat k témuž další svědky je nadbytečné. Podotkl rovněž, že žalobce nepředestřel ani náznak konkrétní a specifické skutečnosti, která by měla odůvodňovat setrvání na požadavku další svědky vyslechnout. Podle žalovaného z logiky věci přitom plyne, že osoba, která žalobce ujistila o možnosti vozidlo užít, hovořila právě s ním, tedy přistoupil-li správní orgán na tvrzení žalobce, pak verze žalobce v tomto smyslu skutkový stav zcela objasňuje.

Žalovaný dále argumentoval, že z hlediska přestupků, které jsou žalobci kladeny za vinu, vskutku není rozhodné prokazovat, jakým způsobem se tabulky trvalé manipulační značky dostaly do dispozice osoby, která jimi vybavila vozidlo, které žalobce později v provozu na pozemních komunikacích řídil, popř. ve kterém okamžiku či kým konkrétně byly tabulky na vozidlo umístěny.

Na tomto místě soud konstatuje, že s uvedenou argumentací žalovaného se zcela ztotožňuje, a odmítl-li správní orgán podle § 52 ve spojení s § 3 správního řádu provést žalobcem navržený důkaz výsledkem svědků J. H. a R. Š., kteří se měli vyjádřit k tomu, kde získali a jak je možné, že použili tabulky trvalé manipulační značky na předmětné vozidlo, na které vůbec nemohou být užity, byl postup správního orgánu správný, neboť pro spáchání předmětného přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl žalobce uznán vinným, nejsou uvedené okolnosti právně významné. Jinými slovy též řečeno, není rozhodné, zda trvale manipulační značku X na předmětné vozidlo umístil J. H. či R. Š., pracovníci autobazaru, který zprostředkoval prodej vozidla žalobci, a ani to, že mu tyto osoby sdělily, že uvedenou značku může na vozidlo umístit. I kdyby tomu tak totiž bylo, nezbavovaly by tyto okolnosti odpovědnosti žalobce za přestupek, jak níže dále rozvedeno.

S ohledem na shora uvedené není důvodná žalobní námitka žalobce, že správní orgány pochybily, když neprovedly jím navržený důkaz výsledkem svědků J. H. a R. Š. Nelze proto ani dospět k závěru, že by žalobce byl tímto zkrácen na svých právech.

Soud má za to, že správní orgány svým povinností vyplývajícím pro ně z § 3 správního řádu, dle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, a dle § 50 odst. 3 správního řádu, které správnímu orgánu ukládá povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost, ve spojení s § 50 odst. 4 správního řádu dostály,

shromážděné důkazy ve svém souhrnu prokazují stíhané jednání žalobce bez důvodných pochybností.

Vznesl-li žalobce v žalobě dále námitky k právnímu posouzení věci k otázce zavinění přestupku formou nedbalosti nevědomé, pak ani této námitce nelze dle názoru soudu přisvědčit. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že tabulku registrační značky trvale manipulační na předmětné vozidlo umístila blíže neuvedená osoba v příslušném autobazaru a nikoliv sám žalobce. Uvedenou osobou bylo žalobci tvrzeno, že tabulku registrační značky trvale manipulační může na vozidlo užít. Současně bylo žalobci při prodeji vozidla sděleno, že tabulky registrační značky jsou odevzdány. Uvedené vyplývá z výpovědi svědka D. P., který se zmínil o dohodě mezi žalobcem a zaměstnancem bazaru, že mu tabulky registrační značky, která byla vozidlu přidělena, předá výměnou, také prodávající I.H. žalobce upozornil, že tabulky registrační značky, která byla vozidlu přidělena, budou z depozitu vyzvednuty až následující pracovní den. Také žalobce u ústního jednání před správním orgánem uvedl, že velký technický průkaz neměl při silniční kontrole u sebe, neboť ten si nechali v autobazaru, aby mohlo být vozidlo v registru vozidel převedeno zpět do provozu. Žalobce nedisponoval osvědčením o registraci vozidla, neboť to se nacházelo uloženo společně s tabulkami registrační značky X na registračním úřadu.

Soud souhlasí s žalovaným, že na základě těchto skutečností měl žalobce dostatek indicí k tomu, aby si nemožnost jízdy s vozidlem uvědomil. Žalobce, jak vyplývá z výpisu z evidenční karty řidiče, je od r. 2012 držitelem řidičského oprávnění nejen pro osobní motorová vozidla, nýbrž i pro nákladní vozidla a jejich jízdní soupravy. Jak správně zdůraznil žalovaný, žalobce v posledních čtyřech letech opakovaně prošel základní a rozšiřující výukou a výcvikem v řízení vozidel, do níž spadala i výuka předpisů o provozu vozidel a nutně musel podstoupit také závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti, které zahrnují test i s otázkami z pravidel provozu na pozemních komunikacích, z předpisu o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a z předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích. Z uvedeného plyne, že žalobce musel opakovaně dokázat znalost problematiky předpisu o provozu vozidel, včetně podmínek a povinností provozovatele silničního vozidla. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce měl vědět, že vozidlo dočasně vyřazené – v depozitu, nemůže být v rozporu na pozemních komunikacích užíváno, a že k takovému vozidlu nelze libovolně používat další tabulky registračních značek. Žalovaný zcela správně akcentoval, že žalobce s ohledem na svůj věk a předpokládané rozumové schopnosti, opakované a současně nikoli příliš dávne absolvování výuky a výcviku v řízení motorových vozidel, včetně vykonání zkoušek odborné způsobilosti, při existenci jistých „varovných signálů“ v podobě absence dokladů, dočasného vyřazení vozidla, uložení tabulek registrační značky u registračního úřadu a nakonec i vybavení vozidla zvláštními a v provozu neobvyklými tabulkami značky trvale manipulační, aniž by na druhou stranu vyvinul jakékoliv úsilí si ověřit postup v dané životní situaci, např. telefonickým dotazem či z internetových stránek obecních úřadů, obcí s rozšířenou působností, kumulativně naplnil předpoklad povinnosti vědět i možnosti vědět, a tedy jednal zaviněně. Ustanovení § 21 odst. 2 vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, (účinné ke dni spáchání přestupku) vylučuje použití zvláštní registrační značky trvale manipulační na vozidlo, které je již zapsáno v registru silničních vozidel a je na ně přidělen jiný druh registrační značky. To neplatí u zkušebních jízd v rámci oprav vozidel, kde se umísťuje

tato zvláštní registrační značka na tabulku registrační značky vozidlu dříve přidělenou, ovšem o takovou situaci se v dané věci nejednalo.

Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného v odst. II. výroku, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je zcela v souladu se zákonem, správní orgány své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly. Ve svém odůvodnění se dostatečně vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí žalovaného, stejně tak správního orgánu I. stupně, jsou přezkoumatelná a zákonná. Soud neshledal žádné vady řízení, pro které by byl povinen rozhodnutí zrušit v napadeném výroku II. a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšný žalovaný se nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 2.6.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně